Punt final a quatre segles de les caputxines a Girona

El convent d'aquest orde de clausura, present a la ciutat des del 1609, tanca les portes després que les dues últimes monges, d'edat avançada, hagin estat traslladades a una altra comunitat

L'entrada del convent de les caputxines de Girona, situat a la Pujada del Rei Mart , al barri vell Foto: JOAN SABATER.

El convent de les clarisses caputxines de Girona, situat a la Pujada del Rei Martí, està tancat des que les dues últimes monges van ser traslladades a una altra comunitat d'aquest orde de clausura. A mitjan desembre havia mort l'abadessa, la mare Carmen Girbau, i les dues religioses, d'edat avançada, havien quedat soles. És, molt probablement, el punt final de la història de les caputxines a la ciutat, que comença el 1609, quan s'hi estableixen per primer cop un grup de cinc religioses procedents del convent de Santa Margarida de Barcelona. No van ocupar aquest convent de seguida, sinó que van fer servir provisionalment una casa de la mateixa zona, a prop de la riera Galligants. A la Pujada del Rei Martí s'hi van traslladar el 1618, un cop van comprar l'immoble de la seu que han tingut fins ara, que van batejar amb el nom de convent de l'Anunciació, i que continua sent propietat de l'orde.

Arquitectònicament, la finca no tenia un interès especial, amb una excepció: contenia els anomenats Banys Àrabs. Expliquen els historiadors que les caputxines van fer ben poques obres a la casa, en sintonia amb l'austeritat que caracteritza l'orde i també pels pocs recursos de què disposaven. L'única despesa –afirmen– la van esmerçar en el condicionament d'una capella. Molt possiblement, els escassos ingressos que tenien havien estat les donacions i el cobrament per la feina de rentar la roba litúrgica de la catedral i Sant Feliu.

En ser una comunitat de clausura, durant aquests quatre segles ha transcendit ben poc de l'activitat murs endins. El cronista Joan Ribas rememorava fa poc en aquest mateix diari que mossèn Modest Prats li havia explicat la visita que hi havia fet per administrar els sants sagraments a una monja moribunda: "Va quedar corprès per l'extrema austeritat de l'interior, que les portava a no admetre-hi res que fos accessori o innecessari. Les poques bombetes existents penjaven directament del fil elèctric, sense pàmpol."

L'exalcalde Joaquim Nadal, veí del convent, explicava el 2005 en un article a Diari de Girona, la seva breu estada al seu interior amb motiu de la mort de l'anterior abadessa, Antònia Miravent. "Darrere d'una reixa sobre un cadafal jeia el cos de l'abadessa morta amb els hàbits i una cara plàcida." A aquella abadessa, Joaquim Nadal, quan era alcalde, li havia fet saber la voluntat de l'Ajuntament d'adquirir el convent, si algun cop la comunitat s'ho plantejava. La resposta de la mare Antònia Miravent va ser que ni pensaven marxar ni pensaven vendre. "I va acabar dient-me –narrava Nadal– que si en algun moment s'acabava extingint la comunitat ja hi hauria algú que apagaria el llum".

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 08-03-2017 Pàgina 16

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1087508-punt-final-a-quatre-segles-de-les-caputxines-a-girona.html